

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3598/2019
27.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2834/18 од 05.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.08.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2834/18 од 05.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1849/17 од 25.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ са седиштем у Београду о отказу уговора о раду бр. 30898 од 11.05.2017. године, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом трећим изреке одбачена је тужба којом је тужилац тражио да се обавезе тужени да га распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као недозвољена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 102.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2834/18 од 05.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је, испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...19/20), оценио да изјављена ревизија није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2.ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је решењем бр. 6728 од 13.10.1998. године, закљученим са туженим, засновао радни однос на неодређено време (са четвртим степеном стучне спреме) на пословима ..., у техничкој служби Сектора ..., за које је предвиђен четврти степен стручне спреме. Уговором о раду од 08.08.2002. године тужилац је закључио уговор са туженим са стручном спремом VI степен, на неодређено време, на пословима Чланом 14. став 1. тачка 9. овог уговора предвиђено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радне способности запосленог, његово понашање и потребе послодавца, предвиђене чланом 101. Закона о раду, као и у случају давања нетачних података од стране запосленог, ако је то од битног утицаја за доношење незаконите одлуке код послодавца. Тужилац и тужени су након тога закључили више анекса уговора о раду којима је тужилац распоређиван на послове за које је предвиђена школска спрема VI степен техничке струке. Ови анекси уговора закључивани су на основу фотокопије оверене дипломе Више ... школе у ... о завршеној Вишој ... школи број 93/84 од 01.07.1988. године у којој је наведено да је тужилац уписан школске 1984-1985. године, да је заршио дана 01.07.1988. године полагање свих испита прописаних за стицање дипломе о завршеној Вишој ... школи за ... смер са просечном оценом 7,65. Међутим, из дописа Високе ... школе од 26.01.2017. године утврђено је да је, увидом у књигу издатих диплома Високе – ... школе струковних студија ..., утврђено да диплому на име АА бр. 93/84 од 01.07.1988. године није издала Висока ... школа струковних студија у ..., односно да подаци из фотокопије дипломе не одговарају подацима из књиге издатих диплома и да именовани није завршио Вишу ... школу. Овај допис је достављен тужиоцу у поступку провере веродостојности дипломе тужиоца, по захтеву туженог.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови применили материјално право доносећи побијану одлуку, за коју су дали довољно разлога, које прихвата и Врховни касациони суд.

Супротно наводима ревизије, тужени није преклудирао да откаже уговор о раду тужиоцу, применом члана 184. Закона о раду и члана 179. став 1. тачка 1. и став 2. и 3. истог Закона, којим одредбама је прописан рок у коме послодавац може дати запосленом отказ (шест месеци од дана сазнања односно годину дана од наступања чињеница које су основ за давање отказа). Нижестепени судови су оценили да се у конкретном случају ради о продуженој повреди радне обавезе, јер је тужилац предао послодавцу фотокопију дипломе о завршеној Вишој ... школи, која неодговара подацима из књиге издатих диплома ове школе, те је на тај начин туженог довео у заблуду и одржавао у заблуди о својој стручној спреми и у читавом периоду рада са

шестим степеном стручне спреме вршио повреду радне обавезе према послодавцу. Врховни касациони суд сматра да су судови правилно закључили да застарелост отказног разлога није наступила, с обзиром на то да је у конкретном случају реч о продуженој радњи извршења повреде радне обавезе, која је трајала и у време доношења решења о отказу уговора о раду, јер у таквом случају застарелост почиње да тече од последње радње у низу повреда радне обавезе. С обзиром да је тужени за повреду радне обавезе сазнао из дописа Високе ... школе струковних студија од 26.01.2017. године, а решење о отказу уговора о раду је донео 11.05.2017. године, нису протекли рокови из наведене законске одредбе у којима је тужени требало да донесе побијано решење о отказу уговора о раду.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да судови нису на поуздан начин утврдили да је спорна диплома фалсификат. Наиме, из дописа Високе ... школе струковних студија у ... јасно произлази да фотокопија, односно диплома на име тужиоца број 93/84 од 01.07.1988. године, коју је тужилац доставио туженом, није издата од стране наведене школе, односно да подаци из фотокопије дипломе не одговарају подацима из књиге издатих диплома и да именовани није завршио Вишу ... школу, што је и према становишту Врховног касационог суда довољно за закључак да је спорна диплома, односно фотокопија те дипломе фалсификована. Према томе, тужени јесте доказао ову чињеницу, а на тужиоцу је био терет доказивања да докаже супротно, односно да је на валидан начин стекао спорну диплому на Вишој ... школи у ... и стекао звање ... инжењер. Међутим, тужилац у току поступка то није доказао нити је предлагао доказе на те околности.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изајвљене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Тужилац у ревизијском поступку није успео, због чега му не припадају трошкови тог поступка, у смислу члана 154. и 155. Закона о парничном поступку, а које је тражио и определио у ревизији.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић